

PRZEGLĄD PRASY Z. S. R. R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Dodatek do Nr. 66 Codziennego Biuletynu Wydziału Prasowego M. S. Z.

Warszawa, środa 20 marca 1929 r.

TREŚĆ: ZSRR. a sprawy zagraniczne: Sytuacja polityczna w Polsce. — Polska a ZSRR. — Polska a Litwa. — Rumunja a ZSRR. — Anglja a ZSRR. — **Sprawy wewnętrzne:** życie partyjne. — **Notatki i informacje:** Różne. — Artykuły nieuwzględnione.

Z. S. R. R. A SPRAWY ZAGRANICZNE.

SYTUACJA POLITYCZNA W POLSCE.

Prawa 15.III donosi, że obniżenie kursu polskiej pożyczki stabilizacyjnej w New-Yorku, które tłumaczy się wyłącznie sytuacją polityczną w Polsce, wywarło w Warszawie wielkie wrażenie.

Izwiestja Odesskago Okružkoma KPB 15.III donosząc o wydaniu posłów Warskiego, Bitnera i Walnickiego sądowi, oświadczają, iż uchwała o wydaniu stanowi zemstę faszyzmu za udział posłów komunistycznych w organizacji strajku łódzkiego.

Krasnaja Zwieżda 6.III w art. p. n. „Konstytucja dyktatury faszyzmu polskiego“ (Koslina) oświadcza, iż projekt konstytucyjny B. B. stanowi ostatnią próbę legalnego uświęcenia przewrotu majowego w Polsce przez utworzenie dyktatury bonapartystycznej. Pismo nie wątpi, iż PPS „zdradzi masę ludową“ i, będąc ukrytem stronnictwem faszystowskim, dopomoże „piłsudczykom“ w urzeczywistnieniu projektu B. B.

POLSKA A Z. S. R. R.

Trybuna Radziecka 3.III ogłasza streszczenie referatu, wygłoszonego przez polskiego komunistę Krajewskiego na obchodzie 10-lecia KPP w Moskwie. Krajewski oświadczył, iż pierwszym okresem istnienia KPP był okres starcia dwóch sił na terenie Polski, próba czołowego ataku i zdobycia władzy. Mimo całego swego męstwa rewolucyjnego KPP nie odniosła zwycięstwa, nawet w okresie gdy czerwona armja zbliżała się do Warszawy; gdy biała armja polska „cofała się w popłochu i nieładzie“, KPP „nie umiała rozpętać walki rewolucyjnej masy chłopskiej i narodów ujarzmionych, bo w sprawach tych nie stała jeszcze na stanowisku leninizmu“. Obecnie rozpoczął się drugi okres w dziejach KPP — okres walki z „faszystowskim ustrojem Piłsudskiego“.

Trybuna Radziecka 3.III ogłasza uchwałę odbytego w Moskwie z okazji 10-lecia KPP zebrania. U-

chwała zawiera pozdrowienie dla KPP, która „w podziemiach faszystowskiej Polski pod wodzą swego C. K. prowadzi niezłomną walkę o obalenie władzy burżuazyjnej i obszarnictwa i ustalenia na jej gruzach dyktatury proletariatu“. Uchwała twierdzi, że „gdyby wrogowie rewolucyjnego proletariatu, — rządy imperjalistyczne zechciały napaść zbrojnie Z. S. R. R. opierając się na faszystowskiej Polsce, to spotkają się w ośrodkach proletariackich Polski z oporem, który zamieni imperjalistyczny zamach na ZSRR w wojnę domową, zaś w samej Polsce — w rewolucję proletariacką“.

Prasa sowiecka 15.III ogłasza, jako przedruk z pisma „Rote Fahne“ „rewelacje“ o rzekomym raporcie gen. Leronda o armji polskiej.

Izwiestja 15.III, donosząc o ratyfikacji protokołu moskiewskiego przez Sejm, oświadczają, iż zupełna ratyfikacja wymaga jeszcze potwierdzenia przez Senat i Prezydenta Rzeczypospolitej. Szybkość, z którą formalności te będą załatwiane, zależy będzie nie tylko od technicznych lecz i od politycznych warunków.

POLSKA A LITWA.

Izwiestja Odesskago Okružkoma KPB 15.III donoszą, iż z inicjatywy litewsko-ukraińskiego towarzystwa w Kownie odbyło się zebranie, zwołane dla zaprotestowania przeciwko uchwale paryskiej rady ambasadorów o „uznaniu okupacji Ukrainy zachodniej przez Polskę“.

RUMUNJA A Z. S. R. R.

Izwiestja 15.III donoszą, że poseł Patek zawiadomił Litwinowa o ratyfikacji paktu Kellogga przez Rumunję. W komentarzach do tej wiadomości pismo oświadcza, iż ratyfikacja ta nastąpiła w lutym b. r. tak że rząd ZSRR otrzymał notyfikację o tej ratyfikacji z niezwykle opóźnieniem. Pismo podkreśla rów-

niez, iż ratyfikacja ta nie dotyczy zupełnie protokołu moskiewskiego i nie ma żadnego znaczenia prawnego, gdyż Rumunja nie ratyfikowała protokołu, zaś pakt Kellogga nie uzyskał jeszcze mocy prawnej.

Prawda 15.III donosi, iż wiadomości prasy niemieckiej o tem, że podczas obrad mieszanej komisji granicznej w Akermanie poruszona będzie kwestja nawiązania stosunków gospodarczych i politycznych między Rumunją a ZSRR są najzupełniej zmyślone. Kompetencja komisji nie przekracza spraw załatwiania drobnych zatargów granicznych.

Izwiestja Odeskago Okružkoma KPBU 15.III. donoszą, że liczni emigranci z Besarabji przekraczają Dniestr i szukają w ZSRR schronienia przed głodem i uciskiem „bojarów rumuńskich“. Pismo atakuje patriarchę rumuńskiego Mirona Cristea, który miał rzekomo oświadczyć, iż dla szczęścia ludności Besarabji wystarczy, aby „jadła raz na dzień mamałygę“.

ANGLJA A Z. S. R. R.

Prawda 15.III oświadcza, iż zagadnienie stosunków angielsko-sowieckich będzie odgrywało wielką

rolę podczas wyborów w Anglii. Liberali wypowiadają się za wznowieniem stosunków handlowych z ZSRR. bez wszelkich zastrzeżeń. Jest to zasługująca na uwagę okoliczność, jeżeli się zważy, iż w chwili prowokacyjnego zerwania angielsko-sowieckich stosunków liberali nie przeciwdziałali poczynaniom Chamberlain'a. Przywódca partji robotniczej Mack Donald, który, być może, dojdzie do władzy po wyborach wraz z Lloyd Georgem, oświadczył również, iż jest zwolennikiem wznowienia stosunków handlowych z ZSRR. Zarówno Mack Donald jak i Lloyd Georg kierowani są bynajmniej nie sympatją w stosunku do ZSRR., lecz dążeniem do polepszenia sytuacji gospodarczej w Anglii. Z tego samego dążenia wynikła inicjatywa wysłania angielskiej delegacji gospodarczej do Moskwy. Przemysłowcy i bankierzy angielscy przekonują się codziennie, iż ZSRR. nie może być ignorowany w stosunkach gospodarczych Anglii. Konserwatyści angielscy odczuwają ze wszystkich stron nacisk, którego celem jest wznowienie stosunków gospodarczych z ZSRR., lecz niewiadomo, czy nacisk ten poskutkuje, gdyż konserwatyści angielscy prowadzą nadzwyczaj upartą politykę.

SPRAWY WEWNĘTRZNE.

ŻYCIE PARTYJNE.

Izwiestja 14.III donoszą, że w wielu fabrykach leningradzkich odbyły się wiece robotnicze, zwołane dla potępienia kontrrewolucyjnej działalności Trockiego i jego artykułów, ogłoszonych w prasie zagranicznej. Uchwały tych wieców stwierdzają, iż Trocki pozostaje na usługach burżuazji i że jego program obcy jest proletarjatowi rosyjskiemu.

Trybuna Radziecka 3.III omawia w art. wst. wst. „generalną linię bolszewizmu“, zarzucając zwolennikom prawicowego odchylenia walkę z industrializacyjną polityką partji oraz „zamazywanie walki klasowej“. Pismo wzywa komunistów do zrozumienia, iż zaniechanie industrializacji równoznaczne byłoby ze śmiercią bolszewizmu oraz, że rozwój socjalizmu w ZSRR. powodować musi obostrzenie walki klasowej.

NOTATKI I INFORMACJE

RÓŻNE.

Prasa emigracyjna omawia taktykę monarchistycznego odłamu emigracji po zgonie w. ks. Mikołaja Mikołajewicza. *Dwugławyj Oriol* 28.II wzywa monarchistów do utworzenia „zjednoczonego frontu“ i do podporządkowania całej akcji monarchistycznej w. ks. Cyrolowi. *Ibidem* donosi, że paryska „najwyższa rada monarchistyczna“ uznała prawa w. ks. Cyryła do tronu rosyjskiego. *Wozroźdenje* 15.III donosi, że rosyjska partja monarchistyczna we Francji aprobowała stanowisko rady. *Pisma demokratyczne* wyśmiewają stosunek monarchistów do w. ks. Cyryla, oświadczać, iż stosunek ten dowodzi nieliczenia się z sytuacją w ZSRR oraz twierdząc, iż w obozie monarchistycznym stanowisko najwyższej rady monarchistycznej spowodować może rozłam.

Siedziemia 19.III donosi, iż „książeczki chlebne“ wprowadzono w Moskwie, z kilkudniowym opóźnieniem 18.III. W związku z wprowadzeniem tych książeczek ustalono dwa rodzaje cen chleba: zwykłą dla

proletarjatu i podwójną dla przyjezdnych i dla wszystkich innych mieszkańców Moskwy.

ARTYKUŁY NIEUWZGLĘDNIONE.

Trybuna Radziecka 3.III. Emilja Drozd (życiorys komunistki polskiej). Co nam piszą robotnicy z Polski. — Strajk w przędzalni „Wola“ w Warszawie. — Klechy żerują na ciele robotników. — Zamiast ziemi w kraju — emigracja. — Bogactwa Ukrainy zachodniej zaostrzają apetyty polskich imperialistów. — Oblicze zdrajcy. — Nowa forma katolickiej kontrrewolucji. — Nasze kluby.

Krasnaja Zwiezda 8.III. Pod sztandarem leninizmu. — Polska szkoła podoficerska.

Poslednija Nowosti 12.III Sejm a Piłsudski (art. Posnera).

Siedziemia 15.III. Dramat polskiego ministra skarbu Czechowicza (korespondencja Wołgina z Warszawy).

Rul. 19.III Mniejszości rosyjskie.

